

Kis településen nagyot alkotni

Magyarország Kormányának és a Közösségi Élet Újraindításáért Felelős Operatív Törzsnek köszönhetően a Nemzeti Művelődési Intézet lehetőséget kapott közel háromezer szakkör támogatására. A „Tudásunkkal kézen fogva a közösségekért” felhívás keretében egy-egy ötfős szakkör alapanyagaira és eszközeire adhatták le igényeiket a közművelődési feladatellátók. A szakkörök tavaly ősszel indultak, Somogy megyében 124 szakkör kezdhetette meg működését ennek köszönhetően. Az egyik ilyen szakkör-helyszín Péterhida volt.

Péterhida egy alig 170 fős település Somogy déli részén, szinte egy karnyújtásnyira a Dráva folyótól. A faluban négy országos védettségű műemlék épület található: egy harangtorony, egy népi lakóház, egy kúria és egy 1810-ben épült, klasszicista stílusú vízimalom.

A falu abban a szerencsés helyzetben volt, hogy az ott dolgozó szakember lelkesedésének köszönhetően két szakkör indult a településen, sőt saját kezdeményezésre egy harmadik is.

A péterhidai közművelődési szakemberrel, a szakkörök lelkes vezetőjével, Jávorka Mártával beszélgettünk az elmúlt hónapokról. Márti a Közművelődési Foglalkoztatási és Képzési Program során szerezte meg a végzettséget, ahol én voltam az a szerencsés, aki az osztályfőnöke lehettem.

Jávorka Márta

Baranyai Zoltán: Kedves Márta! Örülök, hogy ismét találkozunk. Kérlek, mondj pár mondatot magadról az olvasóknak!

Jávorka Márta: Én is örülök annak, hogy úgy gondoljátok, hogy amit itt, Péterhidán végeztem, méltó arra, hogy bemutassam az országgnak.

Bács-Kiskun megyéből, Kecskemétre érkeztem Somogy megyébe, Barcsra két és fél éve. Közgazdasági szakközépiskolába jártam, de soha nem dolgoztam könyvelőként a választott szakmámban. Már akkor is a művészetek iránt vonzódtam, így a Kecskeméti Rajz- és Animációs Filmstúdióban kezdtem el dolgozni kihúzó-kifestőként. Később családot alapítottam és vállalkozásba kezdtem. Divattervező lettem, egyedi különleges öltözékeket készítettem nők számára minden korosztálynak 23 éven át. A saját munkáimból di-

vatbemutatókat szerveztem Kecskemét több közösségi rendezvényén, helyszínén, és a Kecskeméti Televízió műsoraiban is szerepeltem.

Megtanultam csapatban gondolkodni, egy közösség élére állni, tervezni, szervezni és egy kitűzött célt együtt, közösen megvalósítani, ehhez az anyag hátteret előteremteni.

B. Z.: Mikor tavaly elindultak a szakkörök, az elsők között pályáztál az alapanyagokra. Mi inspirált erre?

J. M.: Gyerekkorom óta szeretek rajzolni. A látásmódom emiatt is sokkal részletesebb a kreativitás és a művészetek terén. Az emberek lelki, érzelmi rezdüléseit is érzékenyebben és pontosabban ismerem fel. Az életem során megtanultam másként gondolkodni, tudatosan élni, önmagammal jóban lenni. Magammal hoztam a pozitív élet szemléletemet, a tenni akarásomat, és örömmel használok azokat a lehetőségeket, amelyeket a szakmám biztosít a Nemzeti Művelődési Intézet támogatásával.

B. Z.: Kérlek, mesélj a három szakkörötökről!

J. M.: Péterhidán élt régen egy kosárfonó házaspár, akik magas szinten művelték mesterségüket, de átadni mégsem tudták a település lakóinak a vesszőfonás fortélyait. Így született meg az igény az itt élőkben, hogy a vesszőfonás legyen a választott szakkörünk. A kezdeti

Mézeskalács-kóstolás

nagy lelkesedés után végül négyen fejeztük be a foglalkozás-sorozatát. Látogatóink is voltak Péterhidáról, és a Nemzeti Művelődési Intézet Somogy Megyei Igazgatóságáról. Munka közben gyakran megfájdult a kezünk, mégis jó volt együtt lenni, jókat beszélgetni. Mindannyian elkészítettük a kedvenc kosarainkat, májusra pedig megtörtént az a csoda, amit nagyon vártunk, hogy a kosarainknak füle is lett.

A mézeskalács-készítő szakkör teljesen a gyerekéké lett Péterhidán. Nagy kérdés volt, hogyan lehet a szakkör anyagát átírni egy vegyes korosztályból álló gyerekcsapatra, hiszen esetükben nagyon gyorsan elfogy a türelem. Az írókázást, cukormázazást, a fényes színes mázas dekorálást nagyon élvezték, és úgy, mint otthon, a habzsákból jelentős mennyiségű cukormáz került egyenesen a pocakba. Miután megunták a mézeskaláccsal való foglalkozást, a fel nem használt lisztet és alapanyagokat, mint eddig is, önkormányzati támogatásból és otthonról hozva kiegészítettük és palacsintát, gurulós fánkot és szilvás piskótát sütöttünk a gyerekeknek. A nagy közös játszásból szívesen jöttek be az épületbe kicsit megpihenni, pótolni az elfogyott energiát. Emiatt nagyon nehéz volt az elkészült mézeskalácsokat megmenteni kiállítási daraboknak...

A rajz szakkör részben önszerveződő közösségi programként jött létre, mégis szorosan kapcsolódva a támogatott szakkörökhöz. Még 2021 nyarán indult el, korábban,

mint ahogy a mézeskalács szakkör alapanyagai megérkeztek. Örömmel fedeztem fel, mennyi tehetséges gyermek él Péterhidán. Közülük sokan jeleskednek a zene és a sport területén is. A rajzolásához különleges technikát választottam, ami könnyed fordításban művészi firkrát jelent. Ez a technika alkalmas arra, hogy bárki rajztudás nélkül is csodás képeket alkothasson, hiszen a sikerélmény az egyik legfontosabb kellék a rajzolásához.

A rajz szakkör munkája szintén önkormányzati támogatású, de mégsem kívülálló a Nemzeti Művelődési Intézet által támogatott

szakköröktől, mert ugyanannak a gyerekközösségnek a lehetőségeit bővítettük. Ezen túlmenően mesedélutánra, társasjáték szakkörre jártak a gyerekek és egy egészen kis csapattal westerntáncoltunk is.

B. Z.: Három szakkört szervezni egész éven át nem kis feladat. Mik az ideai terveid?

J. M.: Péterhida után Babócsán, és a lakóhelyemen, Komlósdon foglalkozom közösségszervezéssel, közösségépítéssel a települések közművelődési szakembereként. Így a munkámban minden eddig megszerzett tudásomat hasznosíthatom és ezáltal hozzájárulhatok ahhoz, hogy az itt élők kikapcsolódási lehetőségeit bővítsem, színesebbé tegyem. Ezért az idei felhívásra is jelentkezünk és mindkét településemen folytatjuk, illetve elindítjuk a szakköröket.

B. Z.: Köszönöm a beszélgetést és jó munkát kívánok!

J. M.: Én is köszönöm és jövőre találkozunk a foglalkozásokon, szeretettel várunk!

Péterhidai vesszőfonó szakkör

BARANYAI ZOLTÁN Nagyatádon érettségizett, majd a Kaposvári Egyetem Csokonai Vitéz Mihály Pedagógiai Főiskolai Kar művelődésszervező szakján diplomázott 2005-ben. 2007-ben egyetemi diplomát szerzett a Pécsi Tudományegyetem Felnőttképzési és Emberi Erőforrás Fejlesztési Karán, majd 2014-ben elvégezte a Nemzeti Községi Egylet közszolgálati kommunikáció szakját. 19 év hivatásos katonai szolgálat után 2014-től a segesdi Árpád-házi Szent Margit Múzeumi Kiállítóhely és Községi Könyvtár vezetői feladatait látta el, majd 2016-tól a Művelődési Ház vezetése is a feladata lett. Tevékenysége elismerésül 2018-ban a Rinyamenti Község az Emberekért program keretén belül kiosztott kiemelkedő munkát végző humán szakemberek díját kapta meg. 2019-től a böhönyei Községi Könyvtár és Művelődési Ház vezetője. 2020 szeptemberétől dolgozik az Nemzeti Művelődési Intézet Somogy Megyei Igazgatóságán módszertani referens munkakörben.